

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 517/2011-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosti obchodných spoločností C., s. r. o., L., J., s. r. o., S., H., s. r. o., L., Z., s. r. o., L., a P., s. r. o., M., zastúpených advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Daňového úradu K. č. 738/230/28625/10/Kaš z 20. decembra 2010, č. 738/230/28254/10/Kaš z 13. decembra 2010, č. 738/230/28522/10/Kaš zo 16. decembra 2010, č. 738/230/28815/10/Kaš z 22. decembra 2010, č. 738/230/2285/11/Ric z 2. februára 2011 a Daňového úradu T. č. 740/230/63-9220/11/Maže z 8. apríla 2011 a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a tiež rozhodnutiami Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. I/223/11542-59237/2011/999608-r z 15. júla 2011, č. I/223/13561-69293/2011/999608-r zo 4. júla 2011, č. I/223/12893-66723/2011/990057-r z 21. júna 2011, č. I/223/11319-58670/2011/990057-r z 12. júla 2011, č. I/221/12015-61333/2011/990447-r zo 6. júna 2011 a č. I/223/12849-65503/2011/999541-r z 21. júna 2011 a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 2569/2011, Rvp 2570/2011, Rvp 2571/2011, Rvp 2572/2011, Rvp 2573/2011 a sp. zn. Rvp 2574/2011 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2569/2011.

2. Sťažnosti obchodných spoločností C., s. r. o., J., s. r. o., H., s. r. o., Z., s. r. o., a P., s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti C., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka 1“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „daňové riaditeľstvo“) a jeho rozhodnutím č. I/223/11542-59237/2011/999608-r z 15. júla 2011 a postupom Daňového úradu K. (ďalej len „daňový úrad 1“ alebo „správca dane 1“) a jeho rozhodnutím č. 738/230/28625/10/Kaş z 20. decembra 2010. Sťažnosti bola po doručení pôvodne pridelená sp. zn. Rvp 2569/2011.

Daňový úrad 1 vykonal u sťažovateľky 1 kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie október 2009, o výsledku ktorého vyhotovil protokol č. 738/320/14296/2010/Her z 29. novembra 2010.

Na základe zistení z vykonanej daňovej kontroly vydal správca dane 1 dodatočný platobný výmer č. 738/230/28625/10/Kaş z 20. decembra 2010, v ktorom daňovému subjektu nepriznal nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie október 2009 v sume 7 281,18 € a určil mu vlastnú daňovú povinnosť v sume 613,70 €. Daňový úrad 1 nepriznal

právo na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 10102009/V (DPH v sume 4 040,54 €) a dodávateľskej faktúry č. 25102009/V (DPH v sume 3 854,34 €) vystavenej dodávateľom M. V., M., za dodanie 424 m³ guľatiny „smrek“. Tento postup správca dane 1 odôvodnil nepreukázaním reálnosti uskutočnených obchodov zo strany sťažovateľky 1.

Proti dodatočnému platobnému výmeru č. 738/230/28625/10/Kaş z 20. decembra 2010 vydanému správcom dane 1 sťažovateľka 1 podala 17. januára 2011 odvolanie s odôvodnením, že daňová kontrola bola vykonávaná v rozpore so zákonom a vstupy u sťažovateľky 1 v rámci kontroly neboli uznané napriek tomu, že výstupy u jej dodávateľov uznané boli. Sťažovateľka 1 ďalej v odvolaní zo 17. januára 2011 poukazuje aj na iné skutočnosti, podľa jej názoru relevantné na rozhodnutie.

Daňové riaditeľstvo vydalo rozhodnutie č. I/223/11542-59237/2011/999608-r z 15. júla 2011, ktorým odvolaniu sťažovateľky 1 nevyhovelo a potvrdilo dodatočný platobný výmer daňového úradu 1 č. 738/230/28625/10/Kaş z 20. decembra 2010 s tým, že sa v plnej miere stotožnilo s jeho argumentáciou.

Sťažovateľka 1 je toho názoru, že daňové riaditeľstvo postupovalo v rozpore so zákonom, dôsledkom čoho bolo i následné vydanie nezákonného rozhodnutia č. I/223/11542-59237/2011/999608-r z 15. júla 2011, a nezákonne postupoval i daňový úrad 1, ktorý vydal dodatočný platobný výmer č. 738/230/28625/10/Kaş z 20. decembra 2010. Z tohto dôvodu predmetné rozhodnutia v celom rozsahu napadla sťažovateľka 1 žalobou o preskúmanie rozhodnutia v súlade s § 249 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) podanou Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“).

Sťažovateľka 1 navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa: C. s. r. o. so sídlom L., podľa čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom porušovateľa v I. rade a jeho rozhodnutím č. I/223/11542-59237/2011/999608-r zo dňa 15. 07. 2011 a postupom porušovateľa v II. rade

a jeho rozhodnutím - dodatočným platobným výmerom Daňového úradu K. č. 738/230/28625/10/Kaş zo dňa 20. 12. 2010, porušené boli.

Rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR č. I/223/11542-59237/2011/999608-r zo dňa 15. 07. 2011 sa zrušuje a Daňovému riaditeľstvu SR ako porušovateľovi v I. rade sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2., čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Dodatočný platobný výmer Daňového úradu K. č. 738/230/28625/10/Kaş zo dňa 20. 12. 2010 sa zrušuje a Daňovému úradu K. sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2, čl. 35 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Sťažovateľovi: C. s. r. o. so sídlom L., sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 €, ktoré sú porušovatelia v I. a II. rade povinní uhradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovatelia v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Ústavnému súdu bola 29. septembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti J., s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľka 2“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom daňového riaditeľstva a jeho rozhodnutím č. I/223/13561-69293/2011/999608-r zo 4. júla 2011 a daňového úradu 1 a jeho rozhodnutím č. 738/230/28254/10/Kaş z 13. decembra 2010. Sťažnosti bola po doručení pôvodne pridelená sp. zn. Rvp 2570/2011.

Daňový úrad 1 vykonal u sťažovateľky 2 kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie október 2009, o výsledku ktorého vyhotovil protokol č. 738/320/25276/10/Pal z 5. novembra 2010.

Na základe zistení z vykonanej daňovej kontroly vydal správca dane 1 dodatočný platobný výmer č. 738/230/28254/10/Kaş z 13. decembra 2010, ktorým daňovému subjektu

nepriznal nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie október 2009 v sume 46 657,79 € a určil mu vlastnú daňovú povinnosť v sume 599 924,37 €. Daňový úrad 1 nepriznal právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr.

Sťažovateľka 2 v tejto súvislosti v sťažnosti uvádza:

„Správca dane neuznal právo na odpočítanie dane v celkovej sume 646.582,16 € z faktúr vystavených dodávateľmi a to konkrétne:

M. V., M., V. s. r. o. S., T. s. r. o. so sídlom L., D. a. s. so sídlom S., T. s. r. o., so sídlom T., D. s. r. o. so sídlom V., S. s. r. o. so sídlom M., S., spol. s. r. o. so sídlom M., T. s. r. o. so sídlom V. a spoločnosť T. s. r. o. so sídlom V. Presný zoznam faktúr podľa jednotlivých subjektov je uvedený i na str. 4 rozhodnutia žalovaného v II. rade č. č. I/223/13561-69293/2011/999608-r zo dňa 04. 07. 2011.“

Proti dodatočnému platobnému výmeru č. 738/230/28254/10/Kaş z 13. decembra 2010 vydanému správcom dane 1 sťažovateľka 2 podala 17. januára 2011 odvolanie s odôvodnením, že daňová kontrola bola vykonávaná v rozpore so zákonom a vstupy u sťažovateľky 2 v rámci kontroly neboli uznané napriek tomu, že výstupy u jej dodávateľov uznané boli. Sťažovateľka 2 ďalej v odvolaní zo 17. januára 2011 poukazuje aj na iné skutočnosti, podľa jej názoru relevantné na rozhodnutie.

Daňové riaditeľstvo vydalo rozhodnutie č. I/223/13561-69293/2011/999608-r zo 4. júla 2011, ktorým odvolaniu sťažovateľky 2 nevyhovelo a potvrdilo dodatočný platobný výmer daňového úradu 1 č. 738/230/28254/10/Kaş z 13. decembra 2010 s tým, že sa v plnej miere stotožnilo s jeho argumentáciou.

Sťažovateľka 2 je toho názoru, že daňové riaditeľstvo postupovalo v rozpore so zákonom, dôsledkom čoho bolo i následné vydanie nezákonného rozhodnutia č. I/223/13561-69293/2011/999608-r zo 4. júla 2011, a nezákonne postupoval i daňový úrad 1, ktorý vydal dodatočný platobný výmer č. 738/230/28254/10/Kaş z 13. decembra 2010. Z tohto dôvodu predmetné rozhodnutia v celom rozsahu napadla sťažovateľka 2 žalobou o preskúmanie rozhodnutia v súlade s § 249 OSP podanou krajskému súdu.

Sťažovateľka 2 navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa: J. s. r. o. so sídlom S., podľa čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom porušovateľa v I. rade a jeho rozhodnutím č. I/223/13561-69293/2011/999608-r zo dňa 04. 07. 2011 a postupom porušovateľa v II. rade a jeho rozhodnutím - dodatočným platobným výmerom Daňového úradu K. č. 738/230/28254/10/Kaş zo dňa 13. 12. 2010, porušené boli.

Rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR č. I/223/13561-69293/2011/999608-r zo dňa 04. 07. 2011 sa zrušuje a Daňovému riaditeľstvu SR ako porušovateľovi v I. rade sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2., čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Dodatočný platobný výmer Daňového úradu K. č. 738/230/28254/10/Kaş zo dňa 13. 12. 2010 sa zrušuje a Daňovému úradu K. sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2, čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Sťažovateľovi: J. s. r. o. so sídlom S., sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000 €, ktoré sú porušovatelia v I. a II. rade povinní uhradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovatelia v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

3. Ústavnému súdu bola 29. septembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti H., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka 3“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom daňového riaditeľstva a jeho rozhodnutím č. I/223/12893-66723/2011/990057-r z 21. júna 2011 a postupom daňového úradu 1 a jeho rozhodnutím č. 738/230/28522/10/Kaş zo 16. decembra 2010. Sťažnosti bola po doručení pôvodne pridelená sp. zn. Rvp 2571/2011.

Daňový úrad 1 vykonal u sťažovateľky 3 kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie máj 2009, o výsledku ktorého vyhotovil protokol č. 738/320/5845/2010/Hvi z 25. novembra 2010.

Sťažovateľka 3 v tejto súvislosti v sťažnosti uvádza:

«Na základe zistení z vykonanej daňovej kontroly vydal správca dane dodatočný platobný výmer č. 738/230/28522/10/Kaş zo dňa 16. 12. 2010, v ktorom daňovému subjektu nepriznal nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie máj 2009 v sume 7.280,42 €. Daňový úrad K. nepriznal právo na odpočítanie dane v kontrolovanom zdaňovacom období máj 2009 z nákupu tovaru na základe dvoch faktúr od dodávateľa M. V. M. Išlo o faktúru č. 08052009/V zo dňa 8. 5. 2009 v celkovej sume 20.641,70 €, z toho DPH 19% v sume 3.295,74 € za dodanie guľatiny „smrek“ v množstve 177 m² a jednotkovej cene 98 €/m³, ktorá bola uhradená v hotovosti dňa 9. 5. 2009 a o faktúru č. 24052009/V zo dňa 24. 5. 2009 v celkovej sume 24.956,70 €, z toho DPH v sume 3.984,68 € za dodanie guľatiny „smrek“ v množstve 214 m³ a jednotkovej cene 98 m³, ktorá bola uhradená v hotovosti dňa 25. 5. 2009. Tento postup správca dane odôvodnil nepreukázaním reálnosti uskutočnených obchodov zo strany žalobcu.»

Proti dodatočnému platobnému výmeru č. 738/230/28522/10/Kaş zo 16. decembra 2010 vydanému správcom dane 1 sťažovateľka 3 podala 28. januára 2011 odvolanie s odôvodnením, že daňová kontrola bola vykonávaná v rozpore so zákonom a vstupy u sťažovateľky 3 v rámci kontroly neboli uznané napriek tomu, že výstupy u jej dodávateľov uznané boli. Sťažovateľka 3 ďalej v odvolaní z 28. januára 2011 poukazuje aj na iné skutočnosti, podľa jej názoru relevantné na rozhodnutie.

Daňové riaditeľstvo vydalo rozhodnutie č. I/223/12893-66723/2011/990057-r z 21. júna 2011, ktorým odvolaniu sťažovateľky 3 nevyhovelo a potvrdilo dodatočný platobný výmer daňového úradu 1 č. 738/230/28522/10/Kaş zo 16. decembra 2010 s tým, že sa v plnej miere stotožnilo s jeho argumentáciou.

Sťažovateľka 3 je toho názoru, že daňové riaditeľstvo postupovalo v rozpore so zákonom, dôsledkom čoho bolo i následné vydanie nezákonného rozhodnutia č. I/223/12893-66723/2011/990057-r z 21. júna 2011, a nezákonne postupoval i daňový úrad 1, ktorý vydal dodatočný platobný výmer č. 738/230/28522/10/Kaş zo 16. decembra 2010. Z tohto dôvodu predmetné rozhodnutia v celom rozsahu napadla sťažovateľka 3 žalobou o preskúmanie rozhodnutia v súlade s § 249 OSP podanou krajskému súdu.

Sťažovateľka 3 navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa: H. s. r. o. so sídlom L., podľa čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom porušovateľa v I. rade a jeho rozhodnutím č. I/223/12893-66723/2011/990057-r zo dňa 21. 06. 2010 a postupom porušovateľa v II. rade a jeho rozhodnutím - dodatočným platobným výmerom Daňového úradu K. č. 738/230/28522/10/Kaş zo dňa 16. 12. 2010, porušené boli.

Rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR č. I/223/12893-66723/2011/990057-r zo dňa 16. 12. 2010 (správne má byť 21. júna 2011, pozn.) sa zrušuje a Daňovému riaditeľstvu SR ako porušovateľovi v I. rade sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2., čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Dodatočný platobný výmer Daňového úradu K. č. 738/230/28522/10/Kaş zo dňa 16. 12. 2010 sa zrušuje a Daňovému úradu K. sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2, čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Sťažovateľovi: H. s. r. o. so sídlom L., sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.000 €, ktoré sú porušovatelia v I. a II. rade povinní uhradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovatelia v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

4. Ústavnému súdu bola 29. septembra 2011 doručená aj ďalšia sťažnosť sťažovateľky 3 zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom daňového riaditeľstva a jeho rozhodnutím č. I/223/11319-58670/2011/990057-r z 12. júla 2011 a daňového úradu 1 a jeho rozhodnutím č. 738/230/28815/10/Kaş z 22. decembra 2010. Sťažnosti bola po doručení pôvodne pridelená sp. zn. Rvp 2572/2011.

Daňový úrad 1 vykonal u sťažovateľky 3 kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie máj 2009, o výsledku ktorého vyhotovil protokol č. 738/320/5845/2010/Hvi z 25. novembra 2010 a za zdaňovacie obdobie november 2009, o výsledku ktorého vyhotovil protokol č. 738/320/24969/2010/Žig z 2. novembra 2010 a dodatok k protokolu č. 738/320/28280/2010/Žig zo 14. decembra 2010.

Sťažovateľka 3 v tejto súvislosti v sťažnosti uvádza:

«Správca dane neuznal právo na odpočítanie dane v sume 7.507,09 € z faktúr vystavených od dodávateľa: M. V., M. Jednalo sa o faktúru číslo 08112009/V (interné číslo FP 0800023) zo dňa 8. 11. 2009 v celkovej sume 22.391 €, z toho DPH v sume 3.575,04 € - za dodanie guľatiny „smrek“ v množstve 192 m² a jednotkovej cene 98 €/m³, ktorá bola uhradená v hotovosti dňa 9. 11. 2009 a faktúru č. 24112009/V (interné číslo FP 0800022) zo dňa 24. 11. 2009 v celkovej sume 28.571,90 €, z toho DPH v sume 4.561,90 €, za dodanie guľatiny „smrek“ v množstve 245 m³ a jednotkovej cene 98 €/m³. Predmetná faktúra bola uhradená v hotovosti dňa 25. 11. 2009.»

Proti dodatočnému platobnému výmeru č. 738/230/28815/10/Kaş z 22. decembra 2010 vydanému správcom dane 1 sťažovateľka 3 podala 28. januára 2011 odvolanie s odôvodnením, že daňová kontrola bola vykonávaná v rozpore so zákonom a vstupy u sťažovateľky 3 v rámci kontroly neboli uznané napriek tomu, že výstupy u jej dodávateľov uznané boli. Sťažovateľka 3 ďalej v odvolaní z 28. januára 2011 poukazuje aj na iné skutočnosti, podľa jej názoru relevantné na rozhodnutie.

Daňové riaditeľstvo vydalo rozhodnutie č. I/223/11319-58670/2011/990057-r z 12. júla 2011, ktorým odvolaniu sťažovateľky 3 nevyhovelo a potvrdilo dodatočný platobný výmer daňového úradu 1 č. 738/230/28815/10/Kaš z 22. decembra 2010 s tým, že sa v plnej miere stotožnilo s jeho argumentáciou.

Sťažovateľka 3 je toho názoru, že daňové riaditeľstvo postupovalo v rozpore so zákonom, dôsledkom čoho bolo i následné vydanie nezákonného rozhodnutia č. I/223/11319-58670/2011/990057-r z 12. júla 2011, a nezákonne postupoval i daňový úrad 1, ktorý vydal dodatočný platobný výmer č. 738/230/28815/10/Kaš z 22. decembra 2010. Z tohto dôvodu predmetné rozhodnutia v celom rozsahu napadla sťažovateľka 3 žalobou o preskúmanie rozhodnutia v súlade s § 249 OSP podanou krajskému súdu.

Sťažovateľka 3 navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa: H. s. r. o. so sídlom L., podľa čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd postupom porušovateľa v I. rade a jeho rozhodnutím č. I/223/11319-58670/2011/990057-r zo dňa 12. 07. 2011 a postupom porušovateľa v II. rade a jeho rozhodnutím - dodatočným platobným výmerom Daňového úradu K. č. 738/230/28815/10/Kaš zo dňa 22. 12. 2010, porušené boli.

Rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR č. I/223/11319-58670/2011/990057-r zo dňa 12. 07. 2011 sa zrušuje a Daňovému riaditeľstvu SR ako porušovateľovi v I. rade sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2., čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Dodatočný platobný výmer Daňového úradu K. č. 738/230/28815/10/Kaš zo dňa 22. 12. 2010 sa zrušuje a Daňovému úradu K. sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2, čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Sťažovateľovi: H. s. r. o. so sídlom L., sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3.000 €, ktoré sú porušovatelia v I. a II. rade povinní uhradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovatelia v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

5. Ústavnému súdu bola 29. septembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti Z., s. r. o., L. (ďalej len „sťažovateľka 4“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom daňového riaditeľstva a jeho rozhodnutím č. I/221/12015-61333/2011/990447-r zo 6. júna 2011 a postupom daňového úradu 1 a jeho rozhodnutím č. 738/230/2285/11/Ric z 2. februára 2011. Sťažnosti bola po doručení pôvodne pridelená sp. zn. Rvp 2573/2011.

Daňový úrad 1 vykonal u sťažovateľky 4 kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie november 2009, o výsledku ktorého vyhotovil protokol č. 738/320/27580/2010/BALÁ z 3. decembra 2010.

V tejto súvislosti sťažovateľka 4 v sťažnosti uvádza:

«neuznal právo na odpočítanie dane v sume 16.088,44 € z faktúr vystavených od dodávateľa: M. V., M. Jednalo sa o faktúru číslo 18112009/V zo dňa 18. 11. 2009 za predaj guľatiny „smrek“ v objeme 276 m³ so základom dane 27.048 €, DPH 19% 5.139,12 €, faktúru č. 02112009/V1 zo dna 02. 11. 2009 za predaj guľatiny „smrek“ v objeme 342 m³ so základom dane 33.516 €, DPH 19% 6.368,04 € a faktúru č. 21112009/V zo dňa 21. 11. 2009 za predaj guľatiny „smrek“ v objeme 279 m³ so základom dane 27.342 €, DPH 19% v sume 5.194,98 €.»

Proti dodatočnému platobnému výmeru č. 738/230/2285/11/Ric z 2. februára 2011 vydanému správcom dane 1 sťažovateľka 4 podala 25. februára 2011 odvolanie s odôvodnením, že daňová kontrola bola vykonávaná v rozpore so zákonom a vstupy u sťažovateľky 4 v rámci kontroly neboli uznané napriek tomu, že výstupy u jej dodávateľov uznané boli. Sťažovateľka 4 ďalej v odvolaní z 25. februára 2011 poukazuje aj na iné skutočnosti, podľa jej názoru relevantné na rozhodnutie.

Daňové riaditeľstvo vydalo rozhodnutie č. I/221/12015-61333/2011/990447-r zo 6. júna 2011, ktorým odvolaniu sťažovateľky 4 nevyhovelo a potvrdilo dodatočný platobný výmer daňového úradu 1 č. 738/230/2285/11/Ric z 2. februára 2011 s tým, že sa v plnej miere stotožnilo s jeho argumentáciou.

Sťažovateľka 4 je toho názoru, že daňové riaditeľstvo postupovalo v rozpore so zákonom, dôsledkom čoho bolo i následné vydanie nezákonného rozhodnutia č. I/221/12015-61333/2011/990447-r zo 6. júna 2011, a nezákonne postupoval i daňový úrad 1, ktorý vydal dodatočný platobný výmer č. 738/230/2285/11/Ric z 2. februára 2011. Z tohto dôvodu predmetné rozhodnutia v celom rozsahu napadla sťažovateľka 4 žalobou o preskúmanie rozhodnutia v súlade s § 249 OSP podanou krajskému súdu.

Sťažovateľka 4 navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa: Z. s. r. o. so sídlom L., podľa čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2 a čl. 35 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd boli postupom porušovateľa v I. rade a jeho rozhodnutím č. I/221/12015-61333/2011/990447-r zo dňa 06. 06. 2011 a postupom porušovateľa v II. rade a jeho rozhodnutím - dodatočným platobným výmerom Daňového úradu K. č. 738/230/2285/11/Ric zo dňa 02.02. 2011, porušené.

Rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR č. I/221/12015-61333/2011/990447-r zo dňa 06. 06. 2011 sa zrušuje a Daňovému riaditeľstvu SR ako porušovateľovi v I. rade sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2., čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Dodatočný platobný výmer Daňového úradu K. č. 738/230/2285/11/Ric zo dňa 02. 02. 2011 sa zrušuje a Daňovému úradu K. sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2, čl. 35 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Sťažovateľovi - Z. s. r. o. so sídlom L., sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.000 €, ktoré sú porušovatelia v I. a II. rade povinní uhradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovatelia v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Za porušovateľov základného práva sťažovateľky 1 až 4 označujú daňový úrad 1 a daňové riaditeľstvo.

Sťažovateľky 1 až 4 v tejto súvislosti zhodne poukazujú na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 118/08 z 10. decembra 2009, z ktorého citujú: *„Ak účastník konania vedeného podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov spochybní nezaujatosť všetkých zamestnancov orgánu verejnej správy, nemá orgán verejnej správy možnosť výberu, ako bude ďalej postupovať. Je totiž povinný postupovať spôsobom, ktorý je pre takýto prípad zákonom o správe daní predpísaný. To znamená, že o námietke zaujatosti všetkých zamestnancov musí byť rozhodnuté v zmysle § 24 ods. 5 zákona o správe daní. Nie je možné tento postup obísť tak, že bez rozhodnutia o námietke sa dotknutí zamestnanci orgánu verejnej správy fakticky vylúčia z konania a nahradia zamestnancami iného orgánu verejnej správy podriadeného tomu istému vyššiemu orgánu verejnej správy, a to bez zmeny miestnej príslušnosti orgánu verejnej správy.“*

Uvedené právne závery podľa nich plne akceptuje aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) (napr. rozsudok sp. zn. 8 Sžf/7/2009 z 1. júla 2010, sp. zn. 6 Sžf/19/2010 zo 16. júna 2010).

Sťažovateľky 1 až 4 tvrdia, že ich sťažnosti sú prípustné v zmysle § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), keďže vyčerpali všetky dostupné opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré im zákon na ochranu ich základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie sú oprávnené podľa osobitných predpisov. Podľa ich názoru neexistuje iný súd okrem ústavného súdu, ktorý by v označenej právnej

veci chránil ich základné práva a slobody, keďže z už uvedených faktov je zrejmé, že daňové riaditeľstvo a daňový úrad 1 nerešpektovali už vydané a právoplatné rozhodnutia súdu (napr. rozsudok krajského súdu z 9. septembra 2010, č. k.: 6 S/16346/2010-25 a rozsudok krajského súdu z 28. októbra 2010, č. k.: 6 S/19701/2010-28, ako aj nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 118/08 z 10. decembra 2009, ktorý považujú za právne záväzný).

6. Ústavnému súdu bola 29. septembra 2011 faxom a 30. septembra 2011 poštou doručená sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., M. (ďalej len „sťažovateľka 5“, spolu ďalej len „sťažovateľky“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. G., K., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom daňového riaditeľstva a jeho rozhodnutím č. I/223/12849-65503/2011/999541-r z 21. júna 2011 a postupom Daňového úradu T. (ďalej len „daňový úrad 2“ alebo „správca dane 2“) a jeho rozhodnutím č. 740/230/63-9220/11/Maže z 8. apríla 2011. Sťažnosti bola po doručení pôvodne pridelená sp. zn. Rvp 2574/2011.

Dňa 23. novembra 2010 daňový úrad 2 začal u sťažovateľky 5 kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie august 2010.

Sťažovateľka 5 v sťažnosti uvádza:

„V upovedomení o vykonaní kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu č. I/332/PD-3180/201/Kar zo dňa 04. 11. 2010 správca dane požiadal sťažovateľa, aby v lehote do 8 dní odo dňa začatia kontroly, t. j. do 01. 12. 2010 predložil všetky účtovné, daňové a iné doklady preukazujúce všetky hospodárske operácie, účtovné operácie a účtovné prípady, vrátane evidencie a záznamov rozhodujúcich pre určenie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2010, ktoré sú potrebné na vykonanie daňovej kontroly. ...

Keďže sťažovateľ nestihol z objektívny príčin doklady požadované v stanovenej lehote predložiť, porušovateľ v I. rade ako správca dane zaslal daňovému subjektu výzvu na predloženie a zapožičanie dokladov č. I/332/124124/2010/Kar zo dňa 04. 11. 2010. M. V. ,

vtedajší štatutárny zástupca spoločnosti P., s. r. o. sa na základe telefonického dohovoru (úradný záznam č. I/332/126637/2010/Kar zo dňa 13. 12. 2010, ktorý navrhuje žalobca konajúcemu súdu vyžiadať ako dôkaz v tomto konaní od porušovateľa v I. rade) dostavil dňa 14. 12. 2010 do priestorov porušovateľa v I. rade, za účelom predloženia účtovných a daňových dokladov na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2010. Správca dane spísal s daňovým subjektom - sťažovateľom, zápisnicu o ústnom pojednávaní č. I/332/127017/2010/Kar, v ktorej uviedol, že prevzal od daňového subjektu - sťažovateľa, účtovné doklady č. 1 - 135. Po prevzatí dokladov však porušovateľ v I. rade až dňa 16. 02. 2011 zaslal sťažovateľovi opakovanú výzvu č. I/332/18481/19816/2011/Kar, v ktorej ho vyzval, aby v lehote do 15 dní od doručenia výzvy predložil ďalšie doklady bližšie špecifikované v tejto výzve, napriek skutočnosti, že sťažovateľ predložil všetky relevantné účtovné doklady, preukazujúce jeho tvrdenia uvedené v daňovom priznaní, ktoré správca dane potvrdil aj v zápisnici o ústnom pojednávaní dňa 14. 12. 2010 č. I/332/127017/2010/Kar. Doklady boli sťažovateľovi vrátené na ústnom pojednávaní dňa 11. 01. 2011, kde hlavným predmetom konania bolo vrátenie zapožičaných dokladov spoločnosti P., s. r. o., čoho dôkazom je zápisnica o ústnom pojednávaní č. I/332/2327/2011 zo dňa 11. 01. 2011. ...

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam správca dane dospel k záveru, že sťažovateľ opomenul opakovanú výzvu správcu dane a doklady ním žiadané nepredložil, preto Daňový úrad T. pristúpil k uloženiu pokuty v zmysle ust. § 35 ods. 15 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a vydal dňa 08. 04. 2011 rozhodnutie č. 740/230/63-9220/11/Maže, ktorým uložil sťažovateľovi pokutu vo výške 10.000 € za nesplnenie povinnosti nepeňažnej povahy v zmysle ust. § 15 ods. 5 písm. a, d, a g, zákona č. 511/1992 Zb. v nadväznosti na § 15 ods. 14 zákona č. 511/1992 Zb. V súlade s ustanovením § 35 ods. 15 zákona č. 511/1992 Zb. má správca dane právo uložiť daňovému subjektu pokutu až do výšky 33.190 € v prípade, ak daňový subjekt nesplní niektorú z povinností nepeňažnej povahy podľa tohto zákona alebo osobitného zákona alebo povinnosť uloženú rozhodnutím správcu dane. ...

Sťažovateľ podal teda proti vyššie uvedenému rozhodnutiu o uložení pokuty v zákonnej lehote dňa 03. 05. 2011 odvolanie v elektronickej forme a následne poštou dňa 11. 05. 2011, keďže mal za to, že si povinnosť predložiť relevantné účtovné doklady, riadne splnil. V podanom odvolaní namietal, že predložil všetky relevantné účtovné doklady,

preukazujúce jeho tvrdenia uvedené v daňovom priznaní, ktoré správca dane potvrdil aj v zápisnici o ústnom pojednávaní dňa 14. 12. 2010 č. I/332/127017/2010/Kar. Ako už sťažovateľ uviedol vyššie, doklady boli sťažovateľovi vrátené na ústnom pojednávaní dňa 11. 01. 2011, kde hlavným predmetom konania bolo vrátenie zapožičaných dokladov spoločnosti P., s. r. o., čoho dôkazom je zápisnica o ústnom pojednávaní č. I/332/2327/2011 zo dňa 11. 01. 2011. Na základe uvedených skutočností žiadal predmetné rozhodnutie o uložení pokuty zrušiť. Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovateľ neporušil svoju povinnosť nepeňažnej povahy za ktorú mu bola uložená pokuta, naopak túto povinnosť si riadne splnil. Rozhodnutie o uložení pokuty je preto nesprávne, nakoľko pokuta nemôže byť uložená za porušenie povinnosti, ktorá bola riadne splnená. ...

Následne porušovateľ v I. rade vydal dňa 21. 06. 2011 rozhodnutie č. I/223/12849-65503/2011/999541-r, ktorým odvolaniu žalobcu nevyhovelo a potvrdil rozhodnutie Daňového úradu T. č. 740/230/63-9220/11/Maže zo dňa 08. 04. 2011, t. j. porušovateľa v II. rade s tým, že sa v plnej miere stotožnil s argumentáciou porušovateľa v II. rade. ...

Sťažovateľ má jednoznačne za to, že porušovateľ v I. rade postupoval v rozpore so zákonom, dôsledkom čoho bolo i následné vydanie nezákonného rozhodnutia č. DRSR č. I/223/12849-65503/2011/999541-r zo dňa 21. 06. 2011, kde sa v plnej miere stotožnil s nezákonným rozhodnutím porušovateľa v II. rade č. 740/230/63-9220/11/Maže zo dňa 08. 04. 2011, ktorý uložil sťažovateľovi pokutu vo výške 10.000 € za nesplnenie povinnosti nepeňažnej povahy v zmysle ust. § 15 ods. 5 písm. a, d, a g, zákona č. 511/1992 Zb. v nadväznosti na § 15 ods. 14 zákona č. 511/1992 Zb., hoci táto povinnosť bola riadne splnená. Z tohto dôvodu predmetné rozhodnutia napadol sťažovateľ žalobou o preskúmanie zákonnosti v súlade s ust. § 249 O. s. p. v celom rozsahu. “

Sťažovateľka 5 navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa: P. s. r. o. so sídlom M., podľa čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd boli postupom porušovateľa v I. rade a jeho rozhodnutím č. I/223/12849-65503/2011/999541-r zo dňa 21. 06. 2011 a postupom porušovateľa v II. rade a jeho rozhodnutím č. 740/230/63-9220/11/Maže zo dňa 08. 04. 2010, porušené.

Rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR č. I/223/12849-65503/2011/999541-r zo dňa 21. 06. 2011 sa zrušuje a Daňovému riaditeľstvu SR ako porušovateľovi v I. rade sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2., čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Rozhodnutie č. 740/230/63-9220/11/Maže zo dňa 08. 04. 2010 sa zrušuje a Daňovému úradu T. sa zakazuje pokračovať v porušovaní čl. čl. 46. ods. 1 a 2., čl. 12. ods. 2, čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

Sťažovateľovi - P. s. r. o. so sídlom M., sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.000 €, ktoré sú porušovatelia v I. a II. rade povinní uhradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovatelia v I. a II. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Sťažovateľky (okrem sťažnosti sťažovateľky 3 vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 2572/2011) v súlade s § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde navrhli, aby ústavný súd rozhodol o dočasnom odklade napadnutých rozhodnutí daňového riaditeľstva a dodatočných platobných výmerov daňového úradu 1 a daňového úradu 2 až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, keďže v prípade vymáhania nezákonne dodanenej sumy im hrozí závažná ujma a sú toho názoru, že tento odklad nie je v rozpore s verejným záujmom.

II.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a vecne a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých správnych orgánov.

V danom prípade sa sťažnosti vedené dosiaľ pod sp. zn. Rvp 2569/2011, sp. zn. Rvp 2570/2011, sp. zn. Rvp 2571/2011, sp. zn. Rvp 2572/2011, sp. zn. Rvp 2573/2011 a sp. zn. Rvp 2574/2011 týkajú daňového úradu 1, daňového úradu 2 a daňového riaditeľstva, v zásade takmer tých istých správnych orgánov, pričom navyše sú takmer identické z hľadiska použitej právnej argumentácie, ako aj z hľadiska základného právneho problému, o ktorom musí ústavný súd rozhodnúť.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažností rozhodol podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde o ich spojení na spoločné konanie podľa § 112 ods. 1 OSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľky sa sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 35 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a ods. 2 v spojení s čl. 12 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

a) postupom daňového riaditeľstva

- v konaní vedenom pod č. I/223/11542-59237/2011/999608-r a jeho rozhodnutiam z 15. júla 2011,

- v konaní vedenom pod č. I/223/113561-69293/2011/999608-r a jeho rozhodnutím zo 4. júla 2011,

- v konaní vedenom pod č. I/223/12893-66723/2011/990057-r a jeho rozhodnutím z 21. júna 2011,

- v konaní vedenom pod č. I/223/11319-58670/2011/990057-r a jeho rozhodnutím z 12. júla 2011,

- v konaní vedenom pod č. I/221/12015-61333/2011/990447-r a jeho rozhodnutím zo 6. júna 2011,

- v konaní vedenom pod č. I/223/12849-65503/2011/999541-r a jeho rozhodnutím z 21. júna 2011

b) postupom daňového úradu 1

- v konaní vedenom pod č. 738/230/28625/10/Kaş a jeho rozhodnutím z 20. decembra 2010,

- v konaní vedenom pod č. 738/230/28254/10/Kaş a jeho rozhodnutím z 13. decembra 2010,

- v konaní vedenom pod č. 738/230/28522/10/Kaş a jeho rozhodnutím zo 16. decembra 2010,

- v konaní vedenom pod č. 738/230/28815/10/Kaş a jeho rozhodnutím z 22. decembra 2010,

- v konaní vedenom pod č. 738/230/2285/11/Ric a jeho rozhodnutím z 2. februára 2011, a

c) postupom daňového úradu 2 v konaní vedenom pod č. 740/230/63-9220/11/Maže a jeho rozhodnutím z 8. apríla 2011.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takú sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. I. ÚS 115/07).

Ústavný súd môže prijať sťažnosť na ďalšie konanie a meritórne o nej rozhodnúť až vtedy, ak príslušné orgány verejnej moci už nemajú možnosť namietaný stav zásahu do základných práv alebo slobôd napraviť.

Iba za predpokladu, že sťažovateľ využil všetky jemu dostupné právne prostriedky súdnej a inej ochrany svojho základného práva alebo základnej slobody a nebol s ich uplatnením úspešný, môže predložiť sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy pre namietané porušenie svojho základného práva alebo slobody ústavnému súdu. K tomu treba dodať, že sťažovateľ nemá podľa ústavy, zákona o ústavnom súde a stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na výber, ktorý z oboch ústavne existujúcich systémov súdnej ochrany využije, ale je povinný postupovať od súdnej ochrany poskytovanej všeobecnými súdmi k súdnej ochrane, na poskytnutie ktorej je kompetentný ústavný súd. Toto „poradie“ sa nedá sťažovateľom ovplyvniť a jeho vnútorná logika vychádza z toho, že aj všeobecné súdnictvo je zodpovedné za ochranu základných práv a slobôd na úrovni jeho právomocí.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažností zisťoval, či ochranu tých práv, porušenie ktorých sťažovateľky namietajú, neposkytujú všeobecné súdy na základe im dostupných opravných prostriedkov, prostredníctvom ktorých možno zabezpečiť účinnú ochranu týchto práv. Rozhodnutím daňových orgánov možno nepochybne zasiahnuť do základných práv alebo slobôd účastníka daňového konania. Takýto zásah/porušenie do základných práv a slobôd sa však môže stať predmetom konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy len vtedy, ak by im nebolo možné poskytnúť ochranu prostredníctvom účinného a dostupného právneho prostriedku nápravy pred všeobecnými súdmi (m. m. I. ÚS 102/05).

Sťažovateľky vo svojich sťažnostiach uvádzajú, že v predmetnej veci podali zároveň so sťažnosťami podľa čl. 127 ods. 1 ústavy adresovanými ústavnému súdu aj žaloby o preskúmanie zákonnosti označených rozhodnutí daňového riaditeľstva, daňového úradu 1 a daňového úradu 2 podľa § 249 OSP v celom rozsahu (ktoré tvoria aj súčasť príloh ich sťažností ústavnému súdu) krajskému súdu, pričom podľa § 250j ods. 2 OSP žiadali zrušiť rozhodnutia daňového riaditeľstva, daňového úradu 1 a daňového úradu 2 a zastaviť označené konania. V uvedených žalobách uplatnili argumentáciu porovnateľnú s argumentáciou uplatnenou v sťažnostiach doručených ústavnému súdu a navrhli, aby krajský súd uznesením odložil vykonateľnosť žalobou napadnutých rozhodnutí daňových orgánov.

Ústavný súd zistil, že v čase predbežného prerokovania sťažností ústavným súdom krajský súd o žalobách sťažovateľiek vedených na tomto súde vo veci vedenej pod sp. zn. 6 S 121/2011 (na ústavnom súde - sp. zn. Rvp 2569/2011), vo veci vedenej pod sp. zn. 7 S 103/2011 (na ústavnom súde - sp. zn. Rvp 2570/2011), vo veci vedenej pod sp. zn. 6 S 122/2011 (na ústavnom súde - sp. zn. Rvp 2571/2011), vo veci vedenej pod sp. zn. 6 S 120/2011 (na ústavnom súde - sp. zn. Rvp 2572/2011), vo veci vedenej pod sp. zn. 7 S 104/2011 (na ústavnom súde - sp. zn. Rvp 2573/2011) a vo veci vedenej pod sp. zn. 6 S 119/2011 (na ústavnom súde - sp. zn. Rvp 2574/2011) nerozhodol. Vo veci vedenej pod sp. zn. 6 S 121/2011 (na ústavnom súde - sp. zn. Rvp 2569/2011) ústavný súd zistil, že 1. decembra 2011 bolo rozhodnuté o zastavení konania voči daňovému úradu 1.

Súčasťou konštantnej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, neznamená samotné podanie oprávnenou osobou, ale až rozhodnutie o ňom príslušným orgánom (IV. ÚS 177/05, IV. ÚS 142/2010, IV. ÚS 180/2010).

V nadväznosti na uvedené dospel ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti k záveru, že sťažovateľky majú so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinný právny prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich základných práv a slobôd, ktorých porušenie v konaní pred ústavným súdom namietajú, a preto ústavný súd ich sťažnosti odmietol pre nedostatok svojej právomoci na ich prerokovanie.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších požiadavkách sťažovateľiek.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2011